

helt enig i, at det ikke er en fremmed magt, stat, og det er sådan set ikke særlig logisk, at det er inde under den her paragraf. Hvis Dansk Folkeparti kommer med det forslag, vil vi bestemt være villige til at se på det. Men som forslaget ligger her, er vi ikke enige i det.

Til allersidst vil jeg godt sige, at når man sådan snakker om det nationale og nationalfølelse, er det jo noget begrænset at gøre det til et spørgsmål om konkrete symboler. Det er det i visse lande, hvor man ikke er i stand til at sondre mellem det nationalistiske og det nationale, men det er vi i det her land, hvor vi ikke har behov for store forkromede magtsymboler for at markere, at vi er danskere.

Vi lever i det her land som mennesker af den kultur og den historie, vi er en del af, og vi har vores stolthed i den beskedenhed, der ligger i det, uden vi af den grund behøver at føle os forhånede af, at der er nogle mennesker, der bruger nogle midler i ytringsfriheden, som vi måske ikke bryder os om.

I forlængelse af det er der faktisk forskellige opfattelser i befolkningen af, hvad det skal sige at være dansk, altså af, hvor meget de her symboler betyder. Mange steder flager man, andre steder gør man det ikke. Mange steder har man nogle måder at udtrykke sin danskhed på, andre steder gør man det på helt modsatte måder. Dansk Folkeparti mener selv, de er det mest danske, mens andre mener, at Dansk Folkeparti er det mest udanske. Med andre ord er der ikke, som Dansk Folkeparti forsøger at give udtryk for, nogen fast dogmatisk formel for, hvad det vil sige at være dansk.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Jeg ser ikke hr. Frank Aaen, så jeg giver ordet til hr. Peter Skaarup som ordfører for forslagsstillerne.

Peter Skaarup (DF):

Det var jo ikke en så blid medfart, det her forslag fik, og det kunne måske undre nogle. Det undrer i hvert fald Dansk Folkeparti, må jeg sige, for det, vi egentlig foretager med det her forslag, og det, vi håber på at der kunne blive flertal for, er jo i virkeligheden en meget, meget lille ændring af lovgivningen, som den er i dag.

Det er jo udelukkende et spørgsmål om at sidestille Dannebrog med de øvrige flag, som der er tale om det i dag er strafbart at afbrænde. Hvordan man kan argumentere for, at man ikke vil være med til den sidestilling, altså at man vil

diskriminere Dannebrog i forhold til andre landes flag, forstår jeg ikke. Jeg synes ikke, der er kommet nogen særlig gode argumenter på banen her under debatten.

Kl. 14.50

Det startede med justitsministeren, som sagde – og det er fair nok – at De Konservative og Venstre, som danner regeringen, ikke kan være politisk enige i forslaget, men som så bragte den europæiske menneskerettighedskonvention ind i det; det ville stride mod den. Det blev modereret lidt senere, men i starten ville det stride mod den europæiske menneskerettighedskonvention, og lidt senere var der nok problemer i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, når det handler om dens paragraffer vedrørende ytringsfriheden.

Her må justitsministeren tale om artikel 10, hvis det nogen steder skulle kunne give mening at argumentere ad den vej. Men der må jeg så sige, at begge de to eksperter, vi kender på området – Henning Koch og Claus Haagen Jensen, som arbejder ved to universiteter i Danmark – har udtalt, at de ikke kan se, at der er et problem i den ændring, som man foretager her, altså at man sidestiller Dannebrog med andre landes flag.

Så den teoretiske argumentation, som bruges her, falder i hvert fald til jorden, når de ypperste eksperter på området, vi har i Danmark, siger: Nej, der er ikke nogen problemer; det kan man godt gennemføre. Om man så politisk er enig eller uenig, lader de selvfølgelig være op til Folketinget og den debat, der skal være her, men rent praktisk og teoretisk er der ikke nogen problemer i, at man kan lave den ændring.

Så kom vi til fru Birthe Rønn Hornbech, som på Venstres vegne mente, at det var helt galt, for vi skulle ikke begrænse ytringsfriheden, vi skulle ikke begrænse de her politiske ytringer. Men hvornår har det været en politisk ytring. En rimelig, ordentlig politisk ytring at begynde under demonstrationer at afbrænde Dannebrog eller det amerikanske flag eller andre landes flag?

Det er da ikke rimeligt, og jeg håber da, at vi er enige om, at det ikke er rimeligt, at man begynder at afbrænde Dannebrog i forbindelse med en demonstration. Det er jo vold mod vores flag, vold mod vores identitet. Det er en form for hærværk, som vi ikke skal acceptere, lige så vel som vi altså heller ikke – og det må man så formode, da fru Birthe Rønn Hornbech ikke koreksede mig, da jeg drog den konklusion – vil ændre den lovgivning, der i dag gør det straf-